

Forfatter: Blicher, Steen Steensen

Titel: Udrag fra Sildig Opvaagnen (DK)

Citation: Blicher, Steen Steensen: "Noveller", i Blicher, Steen Steensen: *Noveller*, udg. af Esther Kielberg ; Henrik Ljungberg , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 80. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-blic03val-shoot-idm140515388821200.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Noveller

Doctoren blegnede. Jeg greb hans Haand og hvidskede: »For Guds Skyld! kjere Ven! De lægger dog aldrig Fold til hvad et Menneske taler i Vildelse? I en saadan Feberparoxysme kan jo en Patient indbilde sig de urimeligste Ting af Verden.« Han saae eftertænsksom paa mig; men svarede ikke. I hans Øjekast laae Noget, som kunde udtydes: »Du mener ikke det, Du siger.« I det Samme kom Majorinden ind. Hun blussede - hendes Aasyn udtrykte næsten samme Vildhed, som den Syges. Doctoren gik med rolig Fatning hende imøde, trøstede hende, og gjorde nogle Spørgsmaal Patienten angaaende. Hun besvarede dem flygtigt og skjødsløst; hendes urolige Blik deelte sig mellem dem Begge. Dog snart lettede en Taarestrøm hendes beængstede Hjerte: hun foer hen til Sengen, kastede sig paa Knæe, og trykte den Syges Haand til sit Bryst. »O Gud!« bad hun hastigt og sagte »skjænk ham blot denne Gang Livet, at han kan modtage min Tilgivelse, om han er skyldig, og min Afbigt, om jeg gjør ham Uret.« (Jeg hørte vel kun de halve Ord, men jeg supplerede Resten; men de gik alle Doctorens Øren forbi; thi han var ikke lydhør.) »Ja Ulykkelige!« vedblev hun, og trykte sin Pande mod hans Haand, »Du er den Forførte; men hun -« her sprang hun op og vendte sig til Doctoren. Jeg greb hendes Haand, og trykkede den stærkt: »I dette Øjeblik« sagde jeg, »er det til Lægen alene at tale; dæmp deres Frygt og deres Smerte! - saa sandt De har deres Mands Liv kjert!« lagde jeg til saa sagtelig, at han ikke kunde høre det. Hun fattede sig, og tilbageholdt de fordævelige Ord, som allerede svævede paa hendes Læber. Hun var af de lykkelige Gemytter, som med hæftige Lidenskaber forbinde et hurtigt Omblik og en lys Forstand, som de første aldrig ere istand til heelt at omtaage; hendes Hjerte var ømt, men ingenlunde svagt. Ak! det var dog ikke stærkt nok til at modstaae den langt farligere Prøve, det snart efter blev underkastet.